

חדשות בפרשה -עם כתבנו בשטח !עמיח"י

© Can Stock Photo - csp5729170
"והפעם בכותרות... פרשת 'בהר'"

בפתח המהדורה עלינו לתקן טעות שנפלה בדיווח שבמהדורה הקודמת (למרות שרבים כנראה לא שמו לב אל...)
שם נמסר כי כהן גדול רשאי להטמא לאביו ולאמו וזה כמובן לא נכון משום שאסור לו להטמא אפילו לאביו ולאמו.
המקרה היחיד בו מותר לכהן גדול להטמא הוא באופן שנמצא מת מצוה (הוא מת שאין מי שיטפל בקבורתו ומצוה על
מי שמצאו לעשות זאת) רק במקרה כזה מותר יהיה לכהן הגדול להפסיק עבודתו ולהטמא.

השבוע ברצוננו לדווח על מצוה נדירה העומדת להתרחש בקרוב. מצוה זו נקראת מצות היובל והיא מגיעה אלינו
אחת לחמישים שנה. (הערת העורך- מצות יובל אינה נוהגת בזמן הזה משום שרוב עם ישראל עדיין אינו יושב
בארצו) יש לציין שמצוה זו מגיעה לאחר שספרנו שבע שמיטות זאת אומרת שבע פעמים שבע שנים.

בשנה זו חוזרות הקרקעות שנמכרו, לבעליהן הראשונים, עבדים עבריים משתחררים וגם דיני הפקר ושאר דיני
שמיטה נוהגים בשנה זו. השנה תצוין בתקיעת שופר ביום הכיפורים הסמוך לפתיחתה.

כתבנו מוסיף לציין כי בתים בערים מוקפות חומה אינם חוזרים ביובל ויש אפשרות לפדותם (=לקנותם בחזרה) רק
עד שנה מיום מכירתם.

עוד מוסיפה התורה להזהיר על הונאת הרע דהיינו להזהר מרמאות בעסקי מסחר בשוגג ובוודאי גם במזיד, וכן
איסור לקיחת ונתינת ריבית זאת אומרת שמי שמלווה לחברו כסף צריך לקבל את כספו בחזרה בזמן שנקבע ביניהם
ובדיוק את אותו סכום שנתן מתחילה- לא פחות ולא יותר.

מה הסיפור שלך?

"ולא תונו (תצערו או תרמו) איש ...
עמיתו"

הא כיצד (=מהן) הדוגמאות להונאה שהיא
אסורה? אם היה בעל תשובה (=משהו שחזר
בתשובה) אל יאמר לו: "זכור מעשיך
הראשונים" (=זכור את החטאים שעשית
בעבר) אם היה בן גרים (=ממשפחת גויים
שהתגיירה) אל יאמר לו: "זכור מעשה
אבותיך" ... אם היו חמרים (=בעלי חמורים
הקונים תבואה בשוק ומובילים אותה למכירה
במקום אחר) מבקשים ממנו תבואה, לא יאמר
להם: "לכו אצל פלוני שהוא מוכר תבואה" ויודע
שלא מכר תבואה מעולם. רבי יהודה אומר: אף
לא יתלה עיניו על המקח (=יסתכל על חפץ
בחנות ויתחיל לברר את מחירו) בשעה שאין לו
דמים (=ובכלל אינו מתכוון לקנות וזה

מצעך את המוכר)

חידושי החדשות

"שש שנים תזרע שדך ושש
כרמך...

ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה
לארץ..."

שואלים המפרשים: מדוע מקדימה התורה
למצות השמיטה את תיאור עבודת שש
השנים?

אלא נמצאנו למדים: כשם שיש מצווה
לשמט את השדות והכרמים בשנה
השביעית כך יש מצווה לעבד את השדות
במשך שש השנים שלפני השמיטה.

על ידי עיבוד השדה וגידול התבואה,
הפירות והירקות בארץ ישראל מקיימים
מצוה- מצות ישוב הארץ.